

Karol Bąk

Rocznik 1961 – malarz, rysownik, grafik. W latach 1984 - 1989 studiował w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych (obecnie ASP) w Poznaniu na Wydziale Grafiki. Studia zakończył dwoma dyplomami z wyróżnieniem, w pracowni grafiki u prof. Tadeusza Jackowskiego i w pracowni rysunku u prof. Jarosława Kozłowskiego.

Otrzymane nagrody:

- nagroda za grafikę, "Dyplom 89", Toruń 1989,
- I nagroda i medal, "XXI Pokonkursowa wystawa na najlepszą grafikę i rysunek roku o medal im. Jana Wroneckiego.

Po studiach przez trzy lata parzył się miedziorytem i rysunkiem. Przez następnych kilka lat zajmował się projektowaniem i odbył kilka podróży artystycznych. W drugiej połowie lat 90. zaczął uprawiać malarstwo olejne, którym zawodowo zajmuje się od 2000 roku.

Prace artysty tworzą takie m.in. cykle tematyczne jak: „Żaglowiec”, „Dialogi”, „Kokony”, „Aureole”, „Cztery żywioły”, „Judyta i Salome”.

Malarz miał kilkanaście wystaw indywidualnych i wziął udział w parunastu ekspozycjach zbiorowych, głównie w Polsce, Niemczech i Holandii.

Obecnie zajmuje się malarstwem sztalugowym i ściennym (fresk), grafiką użytkową oraz projektowaniem i dekorowaniem wnętrz.

Jego prace można obejrzeć w salonach wystawienniczych: Galeria „Renes”, Poznań, „Galeria Klucznik”, Gdańsk, „Galeria SD”, „Galeria Tamka”, Warszawa oraz „Go Gallery”- Amsterdam, Holland; „Beeldkracht Galerie” - Scheemda, Holland; „Rainbird Fine Art Gallery” - Londyn, U.K.; „Polart” – Krefeld, Hüts, Niemcy, „The Icon Gallery” Virginia, USA.

Daniel Pielucha

Daniel Pielucha urodził się w 1959 roku w Wieluniu. Ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie, uzyskując w 1985 roku dyplom na Wydziale Grafiki w Katowicach. Jest twórcą Nadrealizmu Polskiego, którego stała ekspozycja mieści się w galerii autorskiej w Pałacu Męcińskich w Działoszynie.

Twórczość swoją malarz prezentował na wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych w kraju i za granicą. Prace artysty znajdują się w kolekcjach prywatnych i muzealnych.

Nagrody i wyróżnienia: XXI FESTIWAL MALARSTWA POLSKIEGO w Szczecinie 2006 r. III TRIENNALE MALARSTWA ANIMALIS w Chorzowie, 2014 r. Odznaczony medalem Zasłużony dla Kultury Polskiej w 2019 r.

Rodzaj uprawianego przez artystę malarstwa sztalugowego jest nazywany "NADREALIZMEM POLSKIM".

Malarz w swym dziele, wzorem wielkich poprzedników szuka cech świadczących o odrębności naszej kultury. Z wielkim szacunkiem dla warsztatu i historii malarstwa polskiego podkreśla jej wyjątkowy charakter. Inspiracje znajduje w odchodzącym pejzażu naszej prowincji, w związku z czym chętnie uczestniczy w najważniejszych plenerach sztuki figuratywnej.

Ludowość wsi polskiej, wierzenia i obyczaje to scenaria wizji malarskich, w których autor wyraża swój stosunek do współczesnego świata i egzystencji drugiego człowieka.

Twórczość swoją malarz prezentował na ponad 50 wystawach indywidualnych między innymi w Katowicach, Oświęcimiu, Częstochowie, Głogówku, Szczyrku i Warszawie, Gdańsku, Sieradzu, Chorzowie i Lublinie.

Reprezentował polską sztukę na zbiorowych wystawach w Berlinie, Sztokholmie, Stambule, Nowym Jorku i Meksyku.

Janusz Lewandowski

Janusz Lewandowski 1937-2022 r. Studiował na Wydziale Malarstwa warszawskiej ASP w pracowni prof. Artura Nachta-Samborskiego. Dyplom uzyskał w 1964 roku. Po ukończeniu studiów brał czynny udział w życiu artystycznym. Uczestnik wielu plenerów i sympozjów (Ustka 1972, Krapkowice 1973 – projekt cementowni Góraźdze w zespole z Marianem Boguszem i Juliuszem Woźniakiem, Złote Grono 1975, Osieki 1979, Festiwale Sztuk Pięknych w Warszawie, 1966, 1970, 1972, 1975, 1978). Został uhonorowany licznymi nagrodami i wyróżnieniami, między innymi na XXXIV Ogólnopolskim Salonie Zimowym Plastyki „Metafora we współczesnym malarstwie i rysunku” w Radomiu (1980), Nagrodą Prezydenta Warszawy na Wystawie Malarstwa i Grafiki Artystów Środowiska Warszawskiego w Zachęcie (1985), Nagrodą „Artyści w Międzynarodowym Roku Dziecka” w Zachęcie (1979), Nagrodą Polsko-Japońską im. Miyauchi (1995), Nagrodą im. Władysława Hasióra (2011), nominacją do nagrody Norwida (2012), Nagrodą im. Kazimierza Ostrowskiego (2017), Nagrodą im. Jana Cybisa (2021). W 2018 otrzymał order „Zasłużony dla państwa polskiego i polskiej kultury”. Ważniejsze wystawy indywidualne: Galeria Plac Zamkowy, Warszawa (1980), Galeria Merlo-Forni, Amsterdam (1982), Galeria „Nowy Świat”, Warszawa (1983), Galeria DESA, Kraków (1984), Bodjak’s Galerie, Hamburg (1986), Galeria Krytyków „Pokaz”, Warszawa (1993), Art Room 9, Eastbourne (1995), Galeria Bellotto, Warszawa (1995, 2001), Muzeum Mazowieckie, Płock (1998, 2017), Galeria Weiss Nowina Konopka, Kraków (2003), Dom Darmstadt, Płock (2009), Galeria Dom Artysty Plastyka, Warszawa (2011, 2020), Galeria „Wirydarz”, Lublin (2014), Galeria Albin Art, Oslo (2017), Europejskie Centrum Solidarności, Gdańsk (2017), Galeria Bolesława Biegasa, Ciechanów (2018), Muzeum Stanisława Noakowskiego, Nieszawa (2018), Muzeum Archidiecezji Warszawskiej (2019), „Po zmierzchu”, Nagroda im. Jana Cybisa, Dom Artysty Plastyka (2022).

Grzegorz Stec

Grzegorz Stec – ur. w 1955 roku w Krakowie, w 1981 r. ukończył krakowską Akademię Sztuk Pięknych. Miał ponad 70 wystaw indywidualnych w liczących się galeriach sztuki w Polsce i za granicą (USA, Szwecja, Niemcy, Francja). W latach 1995–2009 wystawiał głównie w USA (Chicago i Nowy Jork). Jego malarstwo było prezentowane na indywidualnych wystawach w polskich placówkach dyplomatycznych: w Konsulacie Generalnym RP w Nowym Jorku (2008), w Instytucie Polskim w Lipsku (2014), w berlińskiej Galerie Abakus przy współdziałaniu Ambasady RP oraz Instytutu Polskiego w Berlinie (2015), a także w The Kosciuszko Foundation w Nowym Jorku (2009), w której po raz pierwszy zawisły wtedy dzieła współczesnego artysty obok wybitnych mistrzów polskiego malarstwa. Ostatnio brał udział w Art Capital w Grand Palais Ephemere w Paryżu (2023). O jego twórczości TVP nakręciła film Zadręcza mnie zapach czerni (1991, reż. Cezary Nowicki). W 2019 r. Stec obchodził Jubileusz 40-lecia twórczości, z tej okazji pod patronatem Prezydenta Miasta Krakowa wydano dwujęzyczny album artysty: „Grzegorz Stec - Malarstwo - Paintings – Czterdziestolecie”, Kraków 2019. Stec jest również poetą, wydał dwa tomiki poetyckie: „Nikt tu nie szuka odpowiedzi”, Kraków 1999, „Melencolia”, Kraków 2007. Artysta zajmuje osobne miejsce we współczesnej sztuce, między sztuką figuratywną i abstrakcją, którą można nazwać sztuką wizyjną, podejmującą treści uniwersalne. Wypracował własną technikę malarską, jego obrazy są rozpoznawalne, mimo różnorodności tematów, form i formatów, które uprawia. Przez krytyków nazywany jest mistrzem światła i wybitnym kolorystą. Jest także twórcą unikatowych czarnych obrazów olejnych.